

Elevii unui liceu din Ploiești s-au revoltat (mai corect cred că aş putea spune că s-au indignat) că directorul unității de învățământ le impune purtarea uniformei școlare. „Decizia *”scandaloasă” care i-a înfuriat a fost luată de directorul Colegiului Național ”Nichita Stănescu” și prevede ca „să aibă o ținută vestimentară decentă, care să-i individualizeze ca vârstă, sex și categorie socială de elev”, iar ”băieții se vor tunde scurt, fără coafuri stridente, fiind interzisă purtarea bărbii”.*”

Câteva comentarii pe marginea acestui citat luat de pe site-urile de știri, sunt necesare. Adolescența înseamnă și certitudinea (pe care trecerea anilor o transformă în deziluzie) că tinerii pot face orice, li se cuvine orice. Nu mă refer la purtarea sau nepurtarea uniformei școlare. Entuziasmul specific vârstei e mare, frumos, admirabil și de invidiat de cei care au trecut de mult prin anii de liceu.

Ca fost elev (O, tempora! [...]) înțeleg de ce-i deranjează pe elevii de azi uniforma. Se simt îngrădiți în libertatea lor de mișcare din afara spațiului școlar. Poartă uniforme cei din armată, din poliție, etc., ceea ce-i frumos, atrage priviri și unora chiar le stă bine costumul distinctiv. Dar...uniforme sunt și la pușcării! Probabil că tinerii se gândesc la universul școlar ca la un loc în care libertatea lor are oricum de suferit. Dacă se mai adugă la asta și obligativitatea purtării uniformei, se ajunge la o stare de indignare a lor și a unora dintre părinții lor.

Lumea s-a schimbat mult în ultimele decenii. Părinții elevilor de azi își amintesc de anii de școală în care nimeni nu îndrăznea să sufle ceva împotriva regulamentului școlar care prevedea clar purtarea uniformei și a numărului matricol. Numărul ăsta dădea cele mai mari bătaii de cap unora, care făceau tot ce se poate ca după ore să nu-l mai aibă pe uniformă. Pe de altă parte, doar matricola era semnul care diferenția elevii diferitelor școli. Și pe vremea aceea erau orgolii adolescente...Dacă erai membru al unei colectivități recunoscute pentru nivelul de învățământ, te mândreai în toată urbea cu școala sau liceul din care făceai parte.

După descătușarea din Undrea 89, s-a renunțat cu mare frenezie – absolut justificată – la purtarea uniformei în școli. Acum, după două decenii și jumătate de la momentul de cotitură în istoria țării, apar din ce în ce mai des argumentele celor care vor reintroducerea uniformelor în învățământul preuniversitar. Se presupune că o asemenea abordare ar crește disciplina în școli, fiind mai ușor de observat intrușii, care nu întotdeauna pătrund în incinte cu gândurile cele mai curate sau cele mai pașnice. Apartenența dintr-o colectivitate deosebită, e alt argument pentru cei care vor reintroducerea uniformei. Tot în aceeași ordine de idei, prin uniforme se elimină discrepanțele dintre părinții cu bani mulți și alții care fac eforturi financiare enorme pentru ca fetele și băieții lor să nu simtă diferența de nivel de trai.

Un protest și-o întrebare

Scris de Horia Picu

Sâmbătă, 27 Februarie 2016 20:09 -

E greu de stabilit de care parte e adevărul...Cu, sau fără uniforme? Dar nu aceasta-i întrebarea pe care vreau s-o pun. Citesc pe site-uri că elevii liceului din Ploiești sunt deranjați în orgoliul lor că directorul Colegiului Național „Nichita Stănescu” le impune băieților să fie tunși scurt și să nu poarte barbă!

La rândul-le, adolescenții liceului amintit au dat un comunicat în care se înfierează discriminarea, folosind unele articole de lege, ca

“art. 4 alin. (2) din Constituția României, republicată, cât și pe cele ale art. 30 din Noul Cod Civil. Totodată, prevederea încalcă și dispozițiile art. 7 din legea nr. 272/2004 privind drepturile copilului, categorie din care fac parte și beneficiarii primari ai educației.”

Dacă legea nr. 272 din 2004 se referă la
„drepturile copilului, categorie din care fac parte și beneficiarii primari ai educației.”
, de când copiilor le crește barba?

„Aceasta-i întrebarea”!